

Література:

1. Варшавський К. М. Цивільне право в СРСР / К.М. Варшавський. – М., 2000. – 115 с.
2. Новий Цивільний кодекс: Що треба знати підприємцям / М.Орлов, М.Сегеда. – К., 2004. – 141 с.
3. Конституція України. Верховна Рада України; Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР : [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Цивільний кодекс України від 16. 01. 2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show>.
5. Цивільний кодекс Української Радянської Соціалістичної Республіки від 18.07.1963.р. № 1540-VI[Електронний ресурс] /Верховна Рада УРСР. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show>

Куценко В.

(наук. кер. – доц. Лобач К. В.)

студентка III курсу історичного факультету

Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка

Олефіренко А.

студент IV курсу історичного факультету

Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка

ПОЛІТИКА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ (КВІТЕНЬ – ГРУДЕНЬ 1918 РОКУ)

Українською Державою, або ж Гетьманатом Скоропадського, прийнято називати Україну, що постала після доби Української Народної Республіки, внаслідок державного перевороту. Очолювана гетьманом Павлом Скоропадським, держава проіснувала недовго: з 28 квітня по 14 грудня 1918 року. Проте, незважаючи на коротке існування, Гетьманат мав усі ознаки повноцінної держави, а саме: визначені кордони, адміністративно-територіальний устрій, повноправного очільника, уряд, тощо.

Недивлячись на тяжкі випробування, головним з яких була явна ворожість сучасників і всілякі перепони, які не дозволяли вести планомірну державну діяльність, Українська Держава активно проводила зовнішню та внутрішню політику. Зовнішньополітично Гетьманат був визнаний 30-ма державами, багато з яких були представлені на рівні послів. У внутрішній політиці орієнтир йшов на збереження козацьких традицій та їх впровадження на даному етапі розвитку держави.

Дослідженню різних аспектів історії Української Державиприсячені роботи Ю. Терещенка, В. Потульницького, В. Масненка та інших. Цікавою є точка зору С. Постернака, який виокремлює саме здобутки Гетьманату, і переконує, що Українська Держава, насправді отримала багато часу [2]. Проблема соціальних вимірів внутрішньої політики знайшла відображення у праці нашої землячки, Л. Жванко. Саме її монографія стала нашим основним джерелом для написання даної статті[1].

Необхідно зауважити, що при створенні правової системи гетьманська адміністрація пішла шляхом рецепції тих нормативних актів колишніх режимів, які не суперечили соціально-економічним і політичним інтересам Української держави. Так, 16 травня Міністерство праці розповсюдило циркуляр “Про закони, циркуляри і розпорядження Російського уряду і Центральної ради”, за якими всі акти трудового законодавства, “якщо вони не скасовані Урядом Української Держави”, зберігають свою чинність[2].

Стосовно обраної тематики, то її вибір багато в чому пояснюється тим, що саме за часів Гетьманату Скоропадського вперше в історії України було утворено державний орган, який

опікувався охороною здоров'я, а саме, Міністерство народного здоров'я та державного опікування [3, с. 280].

Необхідно зазначити, що сфера охорони здоров'я дійсно є однією з найважливіших у розбудові сильної, демократичної держава. Піклування про свій народ, ледь не найперше про що повинен думати правитель. Скоропадський це розумів і тому, не дивлячись на складні умови, починає розбудову системи охорони здоров'я.

Перша світова війна дуже сильно виснажила і без того слабку «лікарняну інфраструктуру», тому край необхідно було вживати екстрених заходів, щодо її відновлення. Зокрема, таким заходом стало виділення 2 млн. 63 тис. крб. на підтримку медичних закладів. Розуміючи складність становища державних медичних закладів, Гетьман дає дозвіл на відкриття приватних лікарень та зубних кабінетів. Серед них, можна назвати «Приватну лічебницю вуха, горла, носа» у Харкові, яка працювала за чітко визначеною таксою. Така форма роботи, була справді вдалою, у поєднанні з діяльністю державних закладів. Справа в тому, що таким чином П. Скоропадський одночасно боровся і проти слабкої, виснаженої системи медичних закладів, і проти безробіття, даючи можливість людям заробляти, заохочуючи малий бізнес.

До пріоритетних напрямів політики Української Держави у галузі охорони здоров'я належала організація санаторно-курортного оздоровлення населення та дослідження курортних місцевостей. На початок правління П. Скоропадського санаторно-курортна сфера в Україні перебувала у зародковому стані. Формування цієї галузі розпочалося лише у перші роки ХХ ст. Слід зауважити, що Російська імперія не мала державного органу який би займався організацією наукових досліджень лікувальних місцевостей та санаторного оздоровлення населення [1, с. 70]. Розбудова цієї галузі теж частково пояснюється подіями Першої світової війни. Справа в тому, що багато українців поверталися з війни виснаженими, у тяжкому психічному стані. Тому галузь санітарно-курортного оздоровлення перетворилася на надзвичайно важливу.

Серед усього іншого в політиці охорони здоров'я активно розбудовувалася фармацевтична галузь, організовувалася боротьба з епідеміями та інфекціями, тощо. Усе це свідчить про те, що гетьман розумів усю важливість здорової нації, а тому спрямовував максимум можливостей на підтримку соціальної сфери.

Література:

1. Жванко Л. М. Соціальні виміри Української Держави (квітень – грудень 1918 р.): монографія / Л. М. Жванко. – Х. : Прапор, 2007.
2. Музиченко П. Історія держави і права України: Навч. пос. – видання 6-те, доповн. – Київ: Знання, 2008. – 445с.
3. Осінчук Р. Державна організація охорони здоров'я УНР / Р. Осінчук // Українські лікарі. – Чикаго, 1968. – 280 с.

Станкевич О.

(наук. кер. – доц. Лобач К. В.)

*студентка III курсу історичного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Корolenка*

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ГЕТЬМАНЩИНИ

Сучасники називають Військом Запорізьким або Хмельниччиною, політичну організацію, що склалася на території звільненої України у 1648—1654 р. р. В історії України досить дискусійним і проблемним для дослідників стало дослідження кримінального права Гетьманщини.